

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

10. července 2018*

„Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Směrnice 95/46/ES – Oblast působnosti směrnice – Článek 3 – Shromažďování osobních údajů členy náboženské společnosti v rámci jejich podomní kazatelské činnosti – Článek 2 písm. c) – Pojem ‚rejstřík osobních údajů‘ – Článek 2 písm. d) – Pojem ‚správce‘ – Článek 10 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie“

Ve věci C-25/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud, Finsko) ze dne 22. prosince 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 19. ledna 2017, v řízení zahájeném na návrh

Tietosuojavaltuutettu,

za účasti:

Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda, A. Tizzano, místopředseda, R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz (zpravodaj), J. L. da Cruz Vilaça, J. Malenovský, E. Levits a C. Vajda, předsedové senátů, A. Borg Barthet, J.-C. Bonichot, A. Arabadžev, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe a C. Lycourgos, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 28. listopadu 2017,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za tietosuojavaltuutettu R. Aarniem, jako zmocněncem,
- za Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta S. H. Bradym, asianajaja, a P. Muznym,
- za finskou vládu H. Leppo, jako zmocněnkyní,
- za českou vládu M. Smolkem a J. Vláčilem, jako zmocněnci,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato,

* Jednací jazyk: finština.

– za Evropskou komisi P. Aaltem, H. Kranenborgem a D. Nardim, jako zmocněnci,
po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 1. února 2018,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 2 písm. c) a d) a článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 1995, L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355) ve spojení s čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci řízení zahájeného na návrh tietosuojaalaututettu (inspektor ochrany údajů, Finsko), jehož předmětem je legalita rozhodnutí tietosujalautakunta (komise pro ochranu údajů, Finsko), kterým bylo Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta (náboženská společnost Svědkové Jehovovi) zakázáno shromažďování nebo zpracování osobních údajů v rámci podomní kazatelské činnosti, pokud nejsou splněny podmínky finské právní úpravy zpracovávání osobních údajů.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 V bodech 10, 12, 15, 26 a 27 odůvodnění směrnice 95/46 se uvádí:
„(10) vzhledem k tomu, že předmětem vnitrostátních právních předpisů o zpracování osobních údajů je chránit základní práva a svobody, zejména právo na soukromí uznaného [uznané] v článku 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod[, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950,] i v obecných zásadách práva Společenství; že z tohoto důvodu sblížení těchto právních předpisů nesmí vést k oslabení ochrany, kterou zajišťují, ale musí mít naopak za cíl zajištění vysoké úrovně ochrany ve Společenství;
[...]
(12) vzhledem k tomu, že zásady ochrany se musí vztahovat na veškerá zpracování osobních údajů kteroukoli osobou, jejíž činnosti spadají do oblasti působnosti práva Společenství; že je třeba vyloučit zpracování údajů fyzickou osobou při výkonu činností, které mají výlučně osobní [či domácí] povahu, jako je korespondence nebo vedení adresáře;
[...]
(15) vzhledem k tomu, že tato směrnice se vztahuje na zpracování těchto údajů, pouze pokud jsou automatizována nebo pokud jsou zpracovávány údaje obsaženy nebo mají být obsaženy v rejstříku uspořádaném podle zvláštních hledisek týkajících se osob, aby byl umožněn snadný přístup k dotčeným osobním údajům;
[...]

- (26) vzhledem k tomu, že zásady ochrany se musí vztahovat na veškeré informace týkající se identifikované či identifikovatelné osoby; že pro určení, zda je osoba identifikovatelná, je třeba přihlídnout ke všem prostředkům, které mohou být rozumně použity jak správcem, tak jakoukoli jinou osobou pro identifikaci dané osoby; [...]
- (27) vzhledem k tomu, že ochrana osob se musí vztahovat jak na automatizované, tak na manuální zpracování údajů; že rozsah této ochrany nesmí být závislý na použitých technikách, jinak by se vytvořilo vážné riziko jejího obcházení; že nicméně, pokud jde o manuální zpracování, týká se tato směrnice pouze rejstříků a nikoli neuspořádaných záznamů; že obsah rejstříku musí být zejména uspořádán podle stanovených hledisek týkajících se osob, která umožňují snadný přístup k osobním údajům; že v souladu s definicí v čl. 2 písm. c) mohou být různá hlediska umožňující určit prvky uspořádaného souboru osobních údajů a jednotlivá hlediska upravující přístup k tomuto souboru údajů vymezena každým členským státem; že záznamy nebo soubory záznamů, stejně jako jejich obaly, které nejsou uspořádány podle určených hledisek, nespadají v žádném případě do oblasti působnosti této směrnice“.

4 Článek 1 odst. 1 směrnice 95/46 stanoví:

„Členské státy zajišťují v souladu s touto směrnicí ochranu základních práv a svobod fyzických osob, zejména jejich soukromí, v souvislosti se zpracováním osobních údajů.“

5 Článek 2 této směrnice stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) ‚osobními údaji‘ veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné [fyzické] osobě (subjekt údajů); identifikovatelnou osobou se rozumí osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména s odkazem na identifikační číslo nebo na jeden či více zvláštních prvků její fyzické, fyziologické, psychické, ekonomické, kulturní nebo sociální identity;
- b) ‚zpracováním osobních údajů‘ (‚zpracování‘) jakýkoli úkon nebo soubor úkonů s osobními údaji, které jsou prováděny pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromažďování, zaznamenávání, uspořádávání, uchovávání, přizpůsobování nebo pozměňování, vyhledávání, konzultace, použití, sdělení prostřednictvím přenosu, šíření nebo jakékoli jiné zpřístupnění, srovnání či kombinování, jakož i blokování, výmaz nebo likvidace;
- c) ‚rejstříkem osobních údajů‘ (‚rejstřík‘) jakýkoli uspořádaný soubor osobních údajů přístupných podle určených kritérií, ať již je tento soubor centralizován, decentralizován nebo rozdělen podle funkčního či zeměpisného hlediska;
- d) ‚správcem‘ fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jakýkoli jiný subjekt, který sám nebo společně s jinými určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů; jsou-li účel a prostředky zpracování určeny právními a správními předpisy na úrovni jednotlivých států či Společenství, je možné určit správce nebo zvláštní kritéria pro jeho určení právem jednotlivých států nebo Společenství;

[...]“

6 Článek 3 uvedené směrnice stanoví:

„1. Tato směrnice se vztahuje na zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů, jakož i na neautomatizované zpracování osobních údajů, které jsou obsaženy v rejstříku nebo do něj mají být zařazeny.“

2. Tato směrnice se nevztahuje na zpracování osobních údajů:

- prováděné pro výkon činností, které nespádají do oblasti působnosti práva Společenství a jsou uvedeny [které nespádají do oblasti působnosti práva Společenství, jako jsou činnosti uvedené] v hlavě V a VI Smlouvy o Evropské unii, a v každém případě na zpracování, které se týká veřejné bezpečnosti, obrany, bezpečnosti státu (včetně hospodářské stability státu, pokud jsou tato zpracování spojená s otázkami bezpečnosti státu) a činnosti státu v oblasti trestního práva,
- prováděné fyzickou osobou pro výkon výlučně osobních či domácích činností.“

Finské právo

7 Směrnici 95/46 provedl do finského práva henkilötietolaki (523/1999) [zákon (523/1999), o osobních údajích, dále jen „zákon č. 523/1999“].

8 Tento zákon ve druhém a třetím pododstavci § 2, nadepsaného „Soveltamisala“ (oblast působnosti), stanoví:

„Tento zákon se vztahuje na automatizované zpracování osobních údajů. Tento zákon se vztahuje také na jiná zpracování osobních údajů, pokud tyto údaje tvoří nebo mají tvořit rejstřík osobních údajů nebo část rejstříku osobních údajů.

Tento zákon se nevztahuje na zpracování osobních údajů, které provádí fyzická osoba výlučně pro osobní účely nebo pro s nimi srovnatelné běžné soukromé účely.“

9 Ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 523/1999 vymezuje „rejstřík osobních údajů“ jako „soubor osobních údajů, který sestává ze záznamů, které k sobě dle svého účelu patří, a je částečně nebo úplně zpracováván za pomoci postupu automatizovaného zpracování údajů, nebo organizován jako kartotéka, seznam nebo jiným podobným způsobem tak, aby údaje týkající se určité osoby byly snadno dohledatelné bez nepřiměřených nákladů“.

10 Podle § 44 tohoto zákona může komise pro ochranu údajů na návrh inspektora ochrany údajů zakázat zpracování osobních údajů, které je v rozporu s tímto zákonem nebo s předpisy a ustanoveními přijatými na základě tohoto zákona, a nařídit dotyčným osobám nápravu zjištěného protiprávního jednání či nedbalosti v určené lhůtě.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

11 Dne 17. září 2013 přijala komise pro ochranu údajů na návrh inspektora ochrany údajů rozhodnutí, ve kterém zakázala náboženské společnosti Svědkové Jehovovi shromažďování nebo zpracování osobních údajů v rámci podomní kazatelské činnosti vykonávané jejími členy, pokud nejsou splněny zákonné podmínky pro zpracování osobních údajů stanovené zejména § 8 a § 12 zákona č. 523/1999. Komise pro ochranu údajů dále na základě § 44 odst. 2 tohoto zákona uložila této společnosti povinnost zajistit, aby do šesti měsíců nebyly shromažďovány žádné osobní údaje pro účely této společnosti, pokud nebudou splněny zmíněné podmínky.

12 V odůvodnění svého rozhodnutí dospěla komise pro ochranu údajů k závěru, že shromažďování dotčených údajů členy náboženské společnosti Svědkové Jehovovi představuje zpracování osobních údajů ve smyslu uvedeného zákona a že tato společnost a její členové jsou společně jejich správci.

- 13 Proti tomuto rozhodnutí podala náboženská společnost Svědkové Jehovovi žalobu k Helsingin hallinto-oikeus (Správní soud v Helsinkách, Finsko). Tento soud rozsudkem ze dne 18. prosince 2014 zrušil uvedené rozhodnutí mimo jiné z důvodu, že náboženská společnost Svědkové Jehovovi není správcem osobních údajů ve smyslu zákona č. 523/1999 a její činnost nepředstavuje protiprávní zpracovávání takových údajů.
- 14 Inspektor ochrany údajů napadl zmíněný rozsudek u Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud, Finsko).
- 15 Podle zjištění uvedeného soudu si členové náboženské společnosti Svědkové Jehovovi v rámci své podomní kazatelské činnosti vyhotovují poznámky o návštěvách osob, které oni sami nebo zmíněná společnost neznají. Shromážděné údaje mohou zahrnovat mimo jiné jména a adresy navštívených osob, jakož i informace o jejich náboženském přesvědčení a rodinné situaci. Tyto údaje jsou shromažďovány jako referenční pomůcka a také proto, aby dotyčné osoby mohly být dohledány pro účely případné pozdější návštěvy, aniž k tomu daly souhlas nebo o tom vůbec byly informovány.
- 16 Podle zjištění předkládajícího soudu dále náboženská společnost Svědkové Jehovovi udělila svým členům pokyny týkající se vyhotovování takových poznámek, přičemž tyto pokyny byly otištěny přinejmenším v jednom z jejich časopisů věnovaných kazatelské činnosti. Tato společnost a jí podléhající sbory organizují a koordinují podomní kazatelskou činnost svých členů zejména vypracováváním map, na jejichž základě se mezi členy zajišťující kazatelskou činnost rozdělují příslušné oblasti, a vedením rejstříků o zvěstovatelích a o počtu publikací společnosti, které rozdali. Sbory náboženské společnosti Svědkové Jehovovi mimoto vyhotovují seznam osob, které vyjádřily přání nebýt již zvěstovateli navštíveny, a osobní údaje obsažené v tomto seznamu, označovaném „seznam zákazů“, používají členové této společnosti. Konečně poskytovala náboženská společnost Svědkové Jehovovi v minulosti svým členům formuláře pro shromažďování uvedených údajů při jejich kazatelské činnosti. Od používání těchto formulářů bylo ovšem na doporučení inspektora ochrany údajů upuštěno.
- 17 Předkládající soud poznamenává, že samotná náboženská společnost Svědkové Jehovovi uvedla, že od zvěstovatelů, kteří jsou jejími členy, nevyžaduje, aby shromažďovali údaje, a pokud k takovému shromažďování přece jen dochází, nemá vědomost ani o povaze vyhotovených poznámek, v jejichž případě jde o pouhé osobní neformální zápisky, ani o totožnosti členů-zvěstovatelů, kteří údaje shromažďovali.
- 18 K nezbytnosti této žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud) uvádí, že podle jeho názoru je při posuzování věci v původním řízení nutné zohlednit právo na ochranu soukromého života a právo na ochranu osobních údajů na straně jedné, jakož i svobodu náboženského vyznání a svobodu sdružování zaručené jak Listinou a evropskou Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, tak finskou ústavou na straně druhé.
- 19 Předkládající soud se kloní k názoru, že podomní kazatelská činnost vyvíjená členy takové náboženské společnosti, jako je náboženská společnost Svědkové Jehovovi, nespadá mezi činnosti vyloučené z oblasti působnosti směrnice 95/46 podle první odrážky jejího čl. 3 odst. 2. Vystává ovšem otázka, zda má tato činnost povahu výlučně osobní či domácí činnosti ve smyslu druhé odrážky jejího čl. 3 odst. 2. V této souvislosti je podle něj nutné zohlednit fakt, že v projednávané věci se shromážděné údaje neomezují na pouhé zápisky v adresáři, neboť vyhotovené poznámky se týkají neznámých osob a obsahují citlivé údaje o náboženském přesvědčení. Dále je třeba přihlídnout i k tomu, že podomní kazatelská činnost patří mezi základní formy působení náboženské společnosti Svědkové Jehovovi, které tato společnost a její sbory organizují a koordinují.
- 20 Navíc vzhledem k tomu, že zpracovávání shromážděných údajů dotčené ve věci v původním řízení není automatizované, je s ohledem na čl. 3 odst. 1 směrnice 95/46 ve spojení s jejím čl. 2 písm. c) třeba určit, zda soubor těchto údajů představuje rejstřík ve smyslu těchto ustanovení. Podle informací

poskytnutých náboženskou společností Svědkové Jehovovi jí tyto údaje nejsou sdělovány, takže nelze s jistotou zjistit povahu ani rozsah shromážděných údajů. Lze ovšem mít za to, že cílem shromažďování a následného zpracování údajů dotčených ve věci v původním řízení je snadná dohledatelnost údajů o určité osobě nebo adrese pro účely pozdějšího použití. Shromážděné údaje nicméně nejsou uspořádány do podoby kartotéky.

- 21 V případě, že zpracování údajů dotčených ve věci v původním řízení spadá do oblasti působnosti směrnice 95/46, vyvstává podle předkládajícího soudu otázka, zda musí být náboženská společnost Svědkové Jehovovi považována za správce těchto údajů ve smyslu čl. 2 písm. d) této směrnice. Judikatura Soudního dvora vycházející z rozsudku ze dne 13. května 2014, Google Spain a Google (C-131/12, EU:C:2014:317), definuje pojem „správce“ široce. Kromě toho ze stanoviska č. 1/2010 k pojmům „správce“ a „zpracovatel“, přijatého dne 16. února 2010 pracovní skupinou zřízenou podle článku 29 směrnice 95/46, mimo jiné vyplývá, že je třeba zohlednit skutečnou kontrolní pravomoc a způsob, jakým správce vnímá osoba, jejíž údaje jsou zpracovávány.
- 22 V projednávané věci nelze přitom ztrácet ze zřetele, že náboženská společnost Svědkové Jehovovi organizuje, koordinuje a podporuje podomní kazatelskou činnost a ve svých publikacích poskytl pokyny ke shromažďování údajů v rámci této činnosti. Inspektor ochrany údajů navíc shledal, že tato společnost má skutečnou pravomoc určovat způsoby zpracování údajů, jakož i zakázat nebo omezit takové zpracování, a že prostřednictvím pokynů ke shromažďování již předem určila účel a prostředky tohoto zpracování. Ostatně i dříve používané formuláře svědčí o výrazném zapojení uvedené společnosti do zpracovávání údajů.
- 23 Na druhou stranu je třeba vzít v úvahu i to, že členové náboženské společnosti Svědkové Jehovovi se mohou sami rozhodnout, že budou shromažďovat údaje, a určit si způsob takového shromažďování. Tato společnost dále sama neshromažďuje údaje a nemá přístup k údajům shromážděným jejími členy, s výjimkou údajů obsažených v tzv. seznamu „zákazů“. Takové okolnosti ovšem nebrání tomu, že může existovat více správců, z nichž každý má jiné úkoly a jiné povinnosti.
- 24 Za těchto podmínek se Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud, Finsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Je třeba výjimky z oblasti působnosti směrnice [95/46] uvedené v jejím čl. 3 odst. 2 první a druhé odrážce vykládat v tom smyslu, že shromažďování a zpracování osobních údajů prováděné členy náboženské společnosti v souvislosti s podomní kazatelskou činností nespadá do působnosti této směrnice? Jaký význam má při posuzování použitelnosti směrnice [95/46] skutečnost, že kazatelská činnost, v jejímž rámci jsou shromažďovány údaje, je organizována náboženskou společností a jejími sbory, a skutečnost, že se zároveň jedná o osobní projevy náboženského vyznání členů náboženské společnosti?
- 2) Je třeba definici pojmu ‚rejstřík‘, uvedenou v čl. 2 písm. c) směrnice [95/46], vykládat s ohledem na body 26 a 27 odůvodnění této směrnice v tom smyslu, že soubor osobních údajů (jméno a adresa, jakož i další možné osobní údaje a charakteristiky), které nejsou v souvislosti s výše uvedenou podomní kazatelskou činností shromažďovány automatizovaně,
- a) nepředstavuje takový rejstřík proto, že neobsahuje specifické kartotéky nebo seznamy anebo podobné systémy sloužící k vyhledávání ve smyslu definice poskytnuté finským zákonem [č. 523/1999], nebo
- b) představuje takový rejstřík proto, že z údajů je při zohlednění účelu, ke kterému jsou určeny, možné snadno a bez nepřiměřených nákladů získat informace nezbytné k pozdějšímu použití, jak je stanoveno ve finském zákoně [č. 523/1999]?
- 3) Je třeba formulaci ‚který sám nebo společně s jinými určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů‘ použitou v čl. 2 písm. d) směrnice [95/46] vykládat v tom smyslu, že náboženská společnost, jež organizuje činnost, při které jsou shromažďovány osobní údaje (mimo jiné rozdělením oblastí

působení jednotlivých členů, sledováním kazatelské činnosti uvedených členů a vedením rejstříků o osobách, které si nepřejí být navštíveny členy náboženské společnosti), může být ve vztahu k činnosti členů považována za správce údajů, i když uvedená společnost uvádí, že přístup k zaznamenaným informacím mají jen jednotliví členové vykonávající kazatelskou činnost?

- 4) Je třeba čl. 2 písm. d) směrnice [95/46] vykládat v tom smyslu, že náboženská společnost může být považována za správce údajů jen tehdy, když přijme jiná zvláštní opatření, jako písemné příkazy nebo pokyny, kterými řídí shromažďování údajů, nebo postačí mít za to, že náboženská společnost mohla skutečně řídit činnost svých členů?

Odpověď na třetí a čtvrtou otázku je nezbytná jen tehdy, pokud je na základě odpovědi na první a druhou otázku třeba směrnicí [95/46] použít. Odpověď na čtvrtou otázku je nezbytná jen tehdy, pokud na základě odpovědi na třetí otázku nelze vyloučit použití čl. 2 písm. d) [směrnice 95/46] na náboženskou společnost.“

K návrhům na znovuotevření ústní části řízení

- 25 Dvěma podáními došlými kanceláři Soudního dvora ve dnech 12. prosince 2017 a 15. února 2018 podala náboženská společnost Svědkové Jehovovi návrh, aby bylo podle článku 83 jednacího řádu Soudního dvora nařízeno znovuotevření ústní části řízení. Na podporu svého prvního návrhu náboženská společnost Svědkové Jehovovi mimo jiné uvádí, že jí na jednání nebyla poskytnuta možnost odpovědět na vyjádření jiných účastníků řízení, z nichž některá neodpovídala skutkovému stavu v původním řízení. Ve druhém návrhu tato společnost v podstatě tvrdí, že stanovisko generálního advokáta vychází z nepřesných a potenciálně zavádějících skutečností, z nichž některé nebyly v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce uvedeny.
- 26 Podle článku 83 jednacího řádu Soudního dvora může Soudní dvůr kdykoli po vyslechnutí generálního advokáta nařídit znovuotevření ústní části řízení, zejména má-li za to, že věc není dostatečně objasněna, nebo předložil-li některý z účastníků řízení po ukončení této části řízení novou skutečnost, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora, anebo má-li být věc rozhodnuta na základě argumentu, který nebyl mezi účastníky řízení nebo zúčastněnými uvedenými v článku 23 statutu Soudního dvora Evropské unie projednán.
- 27 Tak tomu přitom v projednávané věci není. Konkrétně není v návrzích náboženské společnosti Svědkové Jehovovi směřujících k nařízení znovuotevření ústní části řízení uveden žádný nový argument, na jehož základě by měla být projednávaná věc rozhodnuta. Navíc tato účastnice řízení i další zúčastnění uvedení v článku 23 statutu Soudního dvora Evropské unie předložili v písemné i ústní části řízení vyjádření k výkladu čl. 2 písm. c) a d) a článku 3 směrnice 95/46 ve spojení s článkem 10 Listiny, který je předmětem předběžných otázek.
- 28 Ohledně skutkového stavu v původním řízení je třeba připomenout, že v rámci řízení podle článku 267 SFEU je jen na předkládajícím soudu, aby vymezil skutkový rámec, ze kterého vychází otázky, které pokládá Soudnímu dvoru. Vyplývá z toho, že účastník původního řízení nemůže tvrdit, že některá skutková východiska, o něž se opírají argumenty předložené dalšími zúčastněnými uvedenými v článku 23 statutu Soudního dvora Evropské unie nebo analýza generálního advokáta, jsou nesprávná, aby odůvodnil znovuotevření ústní části řízení na základě článku 83 jednacího řádu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. června 2008, Burda, C-284/06, EU:C:2008:365, body 44, 45 a 47).
- 29 Za těchto podmínek dospěl Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta k závěru, že v projednávané věci disponuje všemi poznatky nezbytnými pro zodpovězení otázek položených předkládajícím soudem a že projednávaná věc nevyžaduje, aby byla rozhodnuta na základě argumentů, který nebyly projednány. Návrhy na znovuotevření ústní části řízení proto musí být zamítnuty.

K přípustnosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 30 Náboženská společnost Svědkové Jehovovi tvrdí, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je nepřípustná. Zpochybňuje zásadní skutkové okolnosti, z nichž žádost vychází, a tvrdí, že tato žádost se vztahuje k jednání některých jejích členů, kteří nejsou účastníky původního řízení. Daná žádost se tedy vztahuje k hypotetickému problému.
- 31 V tomto ohledu je třeba uvést, že je věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, aby s ohledem na konkrétní okolnosti věci posoudil jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání rozsudku, tak relevanci otázek, které Soudnímu dvoru klade. Proto, týkají-li se položené otázky výkladu unijního práva, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout. Odmítnutí rozhodnout o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem ze strany Soudního dvora je možné pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém, nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (viz zejména rozsudek ze dne 27. června 2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C-74/16, EU:C:2017:496, body 24 a 25 a citovaná judikatura).
- 32 V projednávané věci předkládací rozhodnutí obsahuje skutkové a právní okolnosti, které postačují k pochopení předběžných otázek i jejich významu. Dále je především třeba konstatovat, že spis neobsahuje žádnou informaci, na jejímž základě by bylo možné mít za to, že požadovaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení nebo že se jedná o hypotetický problém zejména proto, že členové náboženské společnosti Svědkové Jehovovi, jejichž činnost shromažďování osobních údajů je základem předběžných otázek, nejsou účastníky původního řízení. Z předkládacího rozhodnutí totiž plyne, že účelem předběžných otázek je umožnit předkládajícímu soudu určit, zda tato společnost sama může být považována za správce, ve smyslu směrnice 95/46, osobních údajů shromažďovaných jejími členy v rámci jejich podomní kazatelské činnosti.
- 33 Za těchto podmínek je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce přípustná.

K předběžným otázkám

K první otázce

- 34 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 3 odst. 2 směrnice 95/46 ve spojení s čl. 10 odst. 1 Listiny vykládán v tom smyslu, že shromažďování osobních údajů členy náboženské společnosti v rámci podomní kazatelské činnosti a následná zpracování těchto údajů představují zpracování osobních údajů prováděná pro výkon činností uvedených v čl. 3 odst. 2 první odrážce této směrnice, nebo zpracování osobních údajů prováděná fyzickými osobami pro výkon výlučně osobních či domácích činností ve smyslu čl. 3 odst. 2 druhé odrážky uvedené směrnice.
- 35 Pro účely odpovědi na tuto otázku je třeba nejprve připomenout, že účelem směrnice 95/46, jak vyplývá z jejího čl. 1 odst. 1 a z bodu 10 jejího odůvodnění, je zajištění vysoké úrovně ochrany základních práv a svobod fyzických osob, zejména jejich soukromí, v souvislosti se zpracováním osobních údajů (rozsudky ze dne 13. května 2014, Google Spain a Google, C-131/12, EU:C:2014:317, bod 66, jakož i ze dne 5. června 2018, Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, C-210/16, EU:C:2018:388, bod 26).

- 36 Článek 3 směrnice 95/46, který vymezuje oblast její působnosti, stanoví v odstavci 1, že tato směrnice se vztahuje na zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů, jakož i na neautomatizované zpracování osobních údajů, které jsou obsaženy v rejstříku nebo do něj mají být zařazeny.
- 37 V odstavci 2 ovšem citovaný článek 3 stanoví dvě výjimky z oblasti působnosti uvedené směrnice, které musí být vykládány striktně (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 11. prosince 2014, Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, bod 29, jakož i ze dne 27. září 2017, Puškár, C-73/16, EU:C:2017:725, bod 38). Mimoto směrnice 95/46 nestanoví žádné dodatečné omezení rozsahu své působnosti (rozsudek ze dne 16. prosince 2008, Satakunnan Markkinapörssi a Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, bod 46).
- 38 Zaprvé k výjimce uvedené v čl. 3 odst. 2 první odrážce směrnice 95/46 je třeba uvést, že bylo již dříve rozhodnuto, že činnosti v ní uvedené příkladmo jsou v každém případě činnostmi vlastními státům nebo státním orgánům a nesouvisejícími s oblastmi činnosti jednotlivců. Tyto činnosti slouží k vymezení rozsahu výjimky stanovené v uvedeném ustanovení, takže se tato výjimka vztahuje pouze na činnosti, které jsou buď takto výslovně uvedeny, nebo je lze zařadit do téže kategorie (rozsudky ze dne 6. listopadu 2003, Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, body 43 a 44; ze dne 16. prosince 2008, Satakunnan Markkinapörssi a Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, bod 41, jakož i ze dne 27. září 2017, Puškár, C-73/16, EU:C:2017:725, body 36 a 37).
- 39 Shromažďování osobních údajů členy náboženské společnosti Svědkové Jehovovi v rámci podomní kazatelské činnosti dotčené v projednávané věci přitom spadá výlučně pod projev náboženského vyznání jednotlivců. Z toho plyne, že taková činnost není činností vlastní státním orgánům, takže ji nelze zahrnout pod činnosti uvedené v čl. 3 odst. 2 první odrážce směrnice 95/46.
- 40 Zadruhé k výjimce uvedené v čl. 3 odst. 2 druhé odrážce směrnice 95/46 je třeba uvést, že toto ustanovení vyjímá z její působnosti zpracování údajů prováděné pro výkon činností, které nejsou jen prostě osobní či domácí, nýbrž „výlučně“ osobní či domácí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. prosince 2014, Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, bod 30).
- 41 Pojmy „osobní či domácí“ ve smyslu uvedeného ustanovení se vztahují k činnosti osoby, která zpracovává osobní údaje, a nikoli osoby, jejíž údaje jsou zpracovávány (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. prosince 2014, Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, body 31 a 33).
- 42 Jak Soudní dvůr již dříve rozhodl, druhá odrážka článku 3 odst. 2 směrnice 95/46 musí být vykládána tak, že se vztahuje výhradně na činnosti spadající do rámce soukromého či rodinného života jednotlivců. V této souvislosti nelze za výlučně osobní či domácí ve smyslu tohoto ustanovení považovat činnost, jejímž předmětem je seznámit se shromážděnými údaji neurčitý počet osob nebo která zahrnuje – třebaže částečně – veřejné prostranství, a je tudíž zaměřena mimo soukromou sféru osoby, která jejím prostřednictvím zpracovává údaje (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. listopadu 2003, Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, bod 47; ze dne 16. prosince 2008, Satakunnan Markkinapörssi a Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, bod 44, jakož i ze dne 11. prosince 2014, Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, body 31 a 33).
- 43 Vzhledem k tomu, že se jeví, že zpracování osobních údajů dotčená ve věci v původním řízení jsou prováděna v rámci výkonu podomní kazatelské činnosti členy náboženské společnosti Svědkové Jehovovi, je třeba určit, zda má taková činnost povahu výlučně osobní či domácí činnosti ve smyslu čl. 3 odst. 2 druhé odrážky směrnice 95/46.
- 44 V této souvislosti z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že předmětem podomní kazatelské činnosti, v jejímž rámci členové náboženské společnosti Svědkové Jehovovi shromažďují osobní údaje, je z podstaty věci šířit víru náboženské společnosti Svědkové Jehovovi u osob, které – jak podotkl generální advokát v bodě 40 svého stanoviska – nesdílejí víru zvěstovatelů, již jsou jejími členy. Tato činnost je tedy zaměřena mimo soukromou sféru členů-zvěstovatelů.

- 45 Z předkládacího rozhodnutí dále vyplývá i to, že některé z údajů shromážděných zvěstovateli, již jsou členy uvedené společnosti, jsou těmito členy předávány sborům této společnosti, které na základě těchto údajů vedou seznamy osob, které si nepřejí být znovu navštíveny těmito členy. Tito členové tak v rámci své kazatelské činnosti seznamují přinejmenším s některými ze shromážděných údajů potenciálně neurčitý počet osob.
- 46 K otázce, zda v důsledku skutečnosti, že zpracování osobních údajů je prováděno v rámci činnosti související s projevováním náboženského vyznání, může být podomní kazatelská činnost považována za výlučně osobní či domácí, je třeba připomenout, že právo na svobodu svědomí a náboženského vyznání, zakotvené v čl. 10 odst. 1 Listiny, zahrnuje mimo jiné svobodu projevovat své náboženské vyznání nebo přesvědčení sám nebo společně s jinými, ať veřejně nebo soukromě, bohoslužbou, vyučováním, prováděním úkonů a zachováváním obřadů.
- 47 Listina chápe pojem „náboženství“ v uvedeném ustanovení široce s tím, že zahrnuje jak forum internum, tedy vyznání jako takové, tak forum externum, tedy veřejné projevování tohoto vyznání (rozsudek ze dne 29. května 2018, Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen a další, C-426/16, EU:C:2018:335, bod 44 a citovaná judikatura).
- 48 Svoboda projevovat své náboženské vyznání nebo přesvědčení sám nebo společně s jinými, ať veřejně nebo soukromě, může mít různé podoby, jako například vyučování, provádění úkonů a zachovávání obřadů, a zahrnuje i právo pokoušet se přesvědčit jiné osoby, například kázáním (rozsudky ESLP ze dne 25. května 1993, Kokkinakis v. Řecko, CE:ECHR:1993:0525JUD001430788, § 31, a ze dne 8. listopadu 2007, Perry v. Lotyšsko, CE:ECHR:2007:1108JUD003027303, § 52).
- 49 Nicméně je třeba shledat, že i když podomní kazatelská činnost členů náboženské společnosti požívá coby projev víry zvěstovatele nebo zvěstovatelů ochrany článku 10 odst. 1 Listiny, zmíněnou činnost nelze v důsledku této okolnosti považovat za výlučně osobní či domácí ve smyslu čl. 3 odst. 2 druhé odrážky směrnice 95/46.
- 50 Kazatelská činnost totiž – s ohledem na úvahy rozvedené výše v bodech 44 a 45 tohoto rozsudku – přesahuje soukromou sféru zvěstovatele, který je členem náboženské společnosti.
- 51 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na první otázku odpovědět, že čl. 3 odst. 2 směrnice 95/46 ve spojení s čl. 10 odst. 1 Listiny musí být vykládán v tom smyslu, že shromažďování osobních údajů členy náboženské společnosti v rámci podomní kazatelské činnosti a následná zpracování těchto údajů nepředstavují ani zpracování osobních údajů prováděná pro výkon činností uvedených v čl. 3 odst. 2 první odrážce této směrnice, ani zpracování osobních údajů prováděná fyzickými osobami pro výkon výlučně osobních či domácích činností ve smyslu čl. 3 odst. 2 druhé odrážky uvedené směrnice.

K druhé otázce

- 52 Podstatou druhé otázky předkládacího soudu je, zda musí být čl. 2 písm. c) směrnice 95/46 vykládán v tom smyslu, že se pojem „rejstřík“, uvedený v tomto ustanovení, vztahuje na soubor osobních údajů shromážděných v rámci podomní kazatelské činnosti, zahrnující jména a adresy, jakož i jiné informace o navštívených osobách, protože v praxi jsou tyto údaje snadno dohledatelné pro účely pozdějšího použití, nebo zda tento soubor k tomu, aby se na něj uvedený pojem vztahoval, musí obsahovat specifické kartotéky nebo seznamy anebo jiné systémy sloužící k vyhledávání.
- 53 Jak vyplývá z čl. 3 odst. 1 a z bodů 15 a 27 odůvodnění směrnice 95/46, tato směrnice se vztahuje jak na automatizované, tak na manuální zpracování osobních údajů, aby ochrana, kterou přiznává osobám, jejichž údaje jsou zpracovávány, nebyla závislá na použitých technikách a aby se zabránilo riziku obcházení této ochrany. Plyne z nich ovšem i to, že na manuální zpracování osobních údajů se tato směrnice vztahuje jen tehdy, jsou-li údaje obsaženy v rejstříku nebo do něj mají být zařazeny.

- 54 V projednávané věci vzhledem ke skutečnosti, že zpracování osobních údajů dotčená ve věci v původním řízení nejsou automatizovaná, vyvstává otázka, zda jsou takto zpracovávané údaje obsaženy v rejstříku ve smyslu čl. 2 písm. c) a čl. 3 odst. 1 směrnice 95/46 nebo do něj mají být zařazeny.
- 55 V této souvislosti z čl. 2 písm. c) směrnice 95/46 plyne, že pojem „rejstřík osobních údajů“ se vztahuje na „jakýkoli uspořádaný soubor osobních údajů přístupných podle určených kritérií, ať již je tento soubor centralizován, decentralizován nebo rozdělen podle funkčního či zeměpisného hlediska“.
- 56 V souladu s cílem připomenutým výše v bodě 53 tohoto rozsudku vymezuje citované ustanovení pojem „rejstřík“ široce zejména tím, že jej vztahuje na „jakýkoli“ uspořádaný soubor osobních údajů.
- 57 Z bodů 15 a 27 odůvodnění směrnice 95/46 v tomto směru vyplývá, že obsah rejstříku musí být uspořádaný, aby byl umožněn snadný přístup k osobním údajům. Kromě toho čl. 2 písm. c) této směrnice sice neupřesňuje, podle jakých kritérií má být tento rejstřík uspořádán, avšak z těchto bodů odůvodnění vyplývá, že musí jít o hlediska „týkající se osob“. Účelem požadavku, aby soubor osobních údajů byl „uspořádaný podle určených kritérií“, tedy podle všeho je umožnit snadnou dohledatelnost údajů o osobách.
- 58 Vedle tohoto požadavku čl. 2 písm. c) směrnice 95/46 nestanoví ani to, jakým způsobem má být rejstřík uspořádán, ani jakou má mít podobu. Konkrétně z tohoto ani z žádného jiného ustanovení této směrnice nevyplývá, že by dotčené osobní údaje měly být zařazeny do specifické kartotéky nebo seznamu nebo do jiného systému sloužícího k vyhledávání, aby bylo možné konstatovat existenci rejstříku ve smyslu uvedené směrnice.
- 59 V projednávané věci ze zjištění předkládajícího soudu plyne, že údaje shromážděné v rámci podomní kazatelské činnosti dotčené ve věci v původním řízení jsou shromažďovány jako referenční pomůcka, na základě rozdělení podle geografických oblastí, a aby usnadnily organizování následných návštěv u již navštívených osob. Zahrnují nejen informace o obsahu rozhovorů o přesvědčení navštívené osoby, ale i její jméno a adresu. Tyto informace, či přinejmenším některé z nich, jsou navíc používány k sestavování seznamů vedených sbory náboženské společnosti Svědkové Jehovovi a týkajících se osob, které si nepřejí být znovu navštíveny zvěstovateli, kteří jsou členy této společnosti.
- 60 Ukazuje se tedy, že osobní údaje shromažďované v rámci podomní kazatelské činnosti dotčené ve věci v původním řízení jsou uspořádány podle kritérií zvolených v závislosti na cíli tohoto shromažďování, jímž je příprava pozdějších návštěv a vedení seznamů osob, které si nepřejí být znovu navštíveny. Jak plyne z předkládacího rozhodnutí, tato kritéria, mezi něž patří mimo jiné jména a adresy navštívených osob, jejich přesvědčení nebo jejich přání nebyť znovu navštíveny, jsou volena tak, aby na jejich základě bylo možné snadno dohledat údaje o určitých osobách.
- 61 V tomto ohledu je otázka, podle jakého kritéria přesně a v jaké podobě je soubor osobních údajů shromažďovaných jednotlivými členy-zvěstovateli ve skutečnosti uspořádán, irelevantní, jestliže je na základě tohoto souboru možné snadno dohledat údaje o určité navštívené osobě, což ovšem musí ověřit – s ohledem na všechny okolnosti věci v původním řízení – předkládající soud.
- 62 Na druhou otázku je tudíž třeba odpovědět, že čl. 2 písm. c) směrnice 95/46 musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „rejstřík“, uvedený v tomto ustanovení, se vztahuje na soubor osobních údajů shromážděných v rámci podomní kazatelské činnosti, zahrnující jména a adresy, jakož i jiné informace o navštívených osobách, jestliže jsou tyto údaje uspořádány podle určených kritérií, na jejichž základě jsou v praxi snadno dohledatelné pro účely pozdějšího použití. K tomu, aby takový soubor spadl pod uvedený pojem, není nezbytné, aby obsahoval specifické kartotéky nebo seznamy anebo jiné systémy sloužící k vyhledávání.

Ke třetí a čtvrté otázce

- 63 Podstatou třetí a čtvrté otázky předkládajícího soudu, jimiž je třeba se zabývat společně, je, zda musí být čl. 2 písm. d) směrnice 95/46 ve spojení s čl. 10 odst. 1 Listiny vykládán v tom smyslu, že na jeho základě lze náboženskou společnost společně se zvěstovateli, kteří jsou jejími členy, považovat za správce osobních údajů zpracovávaných těmito členy v rámci podomní kazatelské činnosti, kterou tato společnost organizuje, koordinuje a podporuje, a zda je pro tyto účely nezbytné, aby uvedená společnost měla přístup k těmto údajům nebo aby bylo prokázáno, že v souvislosti s tímto zpracováváním udělovala svým členům písemné příkazy nebo pokyny.
- 64 V projednávané věci komise pro ochranu údajů dospěla v rozhodnutí dotčeném ve věci v původním řízení k závěru, že náboženská společnost Svědkové Jehovovi je společně se zvěstovateli, kteří jsou jejími členy, správcem osobních údajů zpracovávaných těmito členy v rámci podomní kazatelské činnosti. Vzhledem k tomu, že je zpochybňována jen odpovědnost této společnosti, je odpovědnost členů-zvěstovatelů podle všeho nesporná.
- 65 Jak výslovně stanoví čl. 2 písm. d) směrnice 95/46, pojmem „správce“ je označována fyzická nebo právnická osoba, která „s[ama] nebo společně s jinými“ určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů. Tento pojem tedy neodkazuje nutně na jedinou fyzickou nebo právnickou osobu a může se týkat více subjektů, které se na tomto zpracování podílejí, a tudíž se na každého z nich vztahují použitelná ustanovení pro ochranu údajů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. června 2018, *Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein*, C-210/16, EU:C:2018:388, bod 29).
- 66 Cílem tohoto ustanovení je sice prostřednictvím široké definice pojmu „správce“ zajistit účinnou a úplnou ochranu subjektů údajů, avšak z existence společné odpovědnosti nelze nezbytně dovozovat, že by jednotlivé subjekty měly ve vztahu k těmto zpracovávání osobních údajů nést nezbytně stejný podíl odpovědnosti. Naopak tyto subjekty mohou být zapojeny v různých fázích tohoto zpracování a v různé míře, takže míru odpovědnosti každého z nich je třeba hodnotit s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem projednávané věci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. června 2018, *Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein*, C-210/16, EU:C:2018:388, body 28, 43 a 44).
- 67 V této souvislosti nelze na základě znění čl. 2 písm. d) směrnice 95/46 ani žádného jiného ustanovení této směrnice dospět k závěru, že účel a prostředky zpracování musí být určeny písemnými příkazy nebo pokyny správce.
- 68 Naproti tomu fyzickou nebo právnickou osobu, která vykonává pro své vlastní účely vliv na zpracování osobních údajů, a v důsledku toho se podílí na určování účelu a prostředků tohoto zpracování, lze považovat za správce ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 95/46.
- 69 Kromě toho společná odpovědnost několika subjektů za totéž zpracování nepředpokládá, že bude mít každý z nich přístup k dotčeným osobním údajům (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. června 2018, *Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein*, C-210/16, EU:C:2018:388, bod 38).
- 70 V projednávané věci sice přísluší zvěstovatelům, kteří jsou členy náboženské společnosti Svědkové Jehovovi – jak vyplývá z předkládacího rozhodnutí –, posoudit, za jakých konkrétních okolností budou shromažďovat osobní údaje o navštívených osobách, jaké přesně údaje budou shromažďovat a jakým způsobem je budou následně zpracovávat. Nicméně, jak bylo připomenuto výše v bodech 43 a 44 tohoto rozsudku, shromažďování osobních údajů je prováděno v rámci výkonu podomní kazatelské činnosti, jejímž prostřednictvím zvěstovatelé, kteří jsou členy náboženské společnosti Svědkové Jehovovi, šíří víru své společnosti. Tato kazatelská činnost představuje, jak plyne z předkládacího rozhodnutí, jednu ze základních forem působení této společnosti, které tato společnost organizuje, koordinuje a podporuje. V tomto rámci jsou údaje shromažďovány jako referenční pomůcka

pro účely pozdějšího použití a případné další návštěvy. Konečně sbory náboženské společnosti Svědkové Jehovovi na základě údajů, které jim předávají členové-zvěstovatelé, vedou seznamy osob, které si nepřejí být těmito členy znovu navštíveny.

- 71 Vše tedy nasvědčuje tomu, že shromažďování osobních údajů o navštívených osobách a následné zpracování těchto údajů slouží k dosahování cíle náboženské společnosti Svědkové Jehovovi spočívajícího v šíření její víry, a v důsledku toho jsou zvěstovatelé, kteří jsou jejími členy, prováděna pro vlastní účely této společnosti. Náboženská společnost Svědkové Jehovovi navíc nejenže má v obecné rovině vědomost o tom, že při šíření její víry dochází k takovému zpracování, ale i organizuje a koordinuje kazatelskou činnost svých členů mimo jiné rozdělením oblastí působení mezi jednotlivé zvěstovatele.
- 72 Na základě takových okolností lze mít za to, že náboženská společnost Svědkové Jehovovi podporuje zvěstovatele, kteří jsou jejími členy, v tom, aby v rámci své kazatelské činnosti zpracovávali osobní údaje.
- 73 S ohledem na spis předložený Soudnímu dvoru se tedy jeví, že náboženská společnost Svědkové Jehovovi se organizováním, koordinováním a podporováním kazatelské činnosti svých členů s cílem šířit svou víru podílí společně se zvěstovateli, kteří jsou jejími členy, na určování účelu a prostředků zpracování osobních údajů navštěvovaných osob, což ovšem musí posoudit předkládající soud s ohledem na všechny okolnosti projednávané věci.
- 74 Tento závěr nemůže zpochybnit zásada organizační autonomie náboženských společností, která vyplývá z článku 17 SFEU. Povinnost každé osoby dodržovat pravidla unijního práva v oblasti ochrany osobních údajů nelze totiž považovat za zásah do organizační autonomie uvedených společností (obdobně viz rozsudek ze dne 17. dubna 2018, Egenberger, C-414/16, EU:C:2018:257, bod 58).
- 75 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na třetí a čtvrtou otázku odpovědět, čl. 2 písm. d) směrnice 95/46 ve spojení s čl. 10 odst. 1 Listiny musí být vykládán v tom smyslu, že na jeho základě lze náboženskou společnost společně se zvěstovateli, kteří jsou jejími členy, považovat za správce osobních údajů zpracovávaných těmito členy v rámci podomní kazatelské činnosti, kterou tato společnost organizuje, koordinuje a podporuje, přičemž není nezbytné, aby uvedená společnost měla přístup k údajům, ani nemusí být prokázáno, že v souvislosti s tímto zpracováním udělovala svým členům písemné příkazy nebo pokyny.

K nákladům řízení

- 76 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ve spojení s čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že shromažďování osobních údajů členy náboženské společnosti v rámci podomní kazatelské činnosti a následná zpracování těchto údajů nepředstavují ani zpracování osobních údajů prováděná pro výkon činností uvedených v čl. 3 odst. 2 první odrážce této směrnice, ani zpracování osobních údajů prováděná fyzickými osobami pro výkon výlučně osobních či domácích činností ve smyslu čl. 3 odst. 2 druhé odrážky uvedené směrnice.

- 2) Článek 2 písm. c) směrnice 95/46 musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „rejstřík“, uvedený v tomto ustanovení, se vztahuje na soubor osobních údajů shromážděných v rámci podomní kazatelské činnosti, zahrnující jména a adresy, jakož i jiné informace o navštívených osobách, jestliže jsou tyto údaje uspořádány podle určených kritérií, na jejichž základě jsou v praxi snadno dohledatelné pro účely pozdějšího použití. K tomu, aby takový soubor spadl pod uvedený pojem, není nezbytné, aby obsahoval specifické kartotéky nebo seznamy anebo jiné systémy sloužící k vyhledávání.
- 3) Článek 2 písm. d) směrnice 95/46 ve spojení s čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv musí být vykládán v tom smyslu, že na jeho základě lze náboženskou společnost společně se zvěstovateli, kteří jsou jejími členy, považovat za správce osobních údajů zpracovávaných těmito členy v rámci podomní kazatelské činnosti, kterou tato společnost organizuje, koordinuje a podporuje, přičemž není nezbytné, aby uvedená společnost měla přístup k údajům, ani nemusí být prokázáno, že v souvislosti s tímto zpracováváním udělovala svým členům písemné příkazy nebo pokyny.

Podpisy.